

Incîl ji bo Zarokan
pêşkêş dike

Cejna Vejînê
ya Yekem

Hatiye Nivîsandin ji hêla: Edward Hughes

Nîgarkirî ji hêla: Janie Forest
Alastair Paterson

Adaptkirî ji hêla: Lyn Doerksen

Wergerandin: www.christian-translation.com

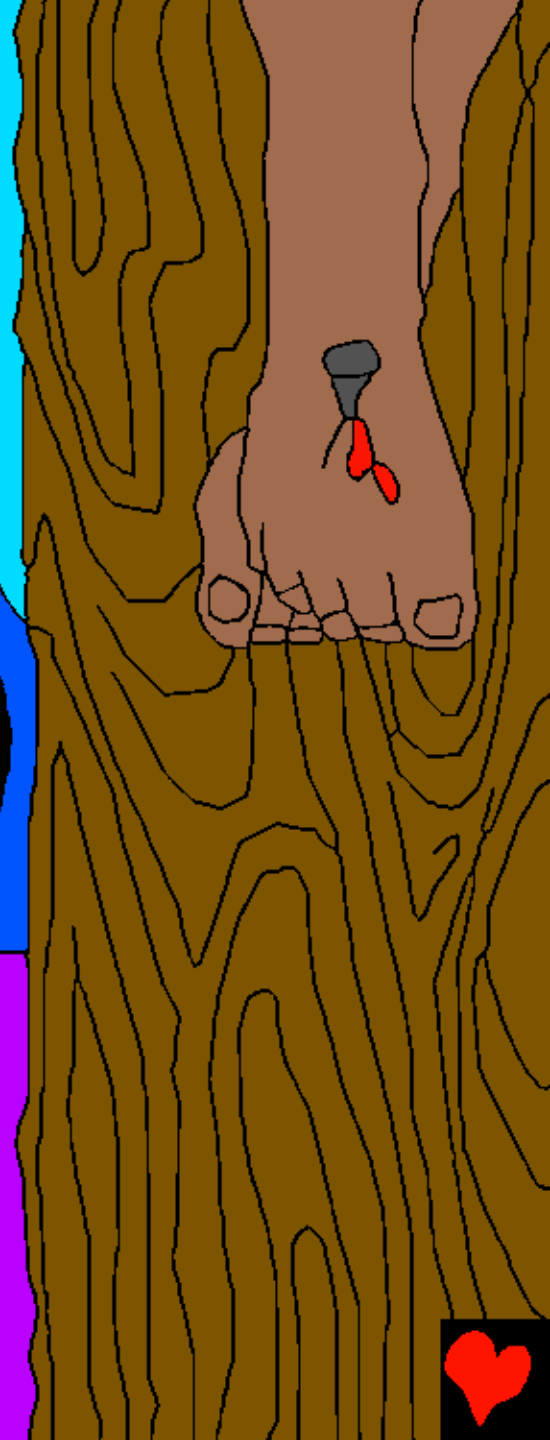
Hilberîner: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Lîsans: Mafê we heye ku hûn vê çîrokê kopî bikin an çap bikin,
heya ku hûn wê nefroşin.

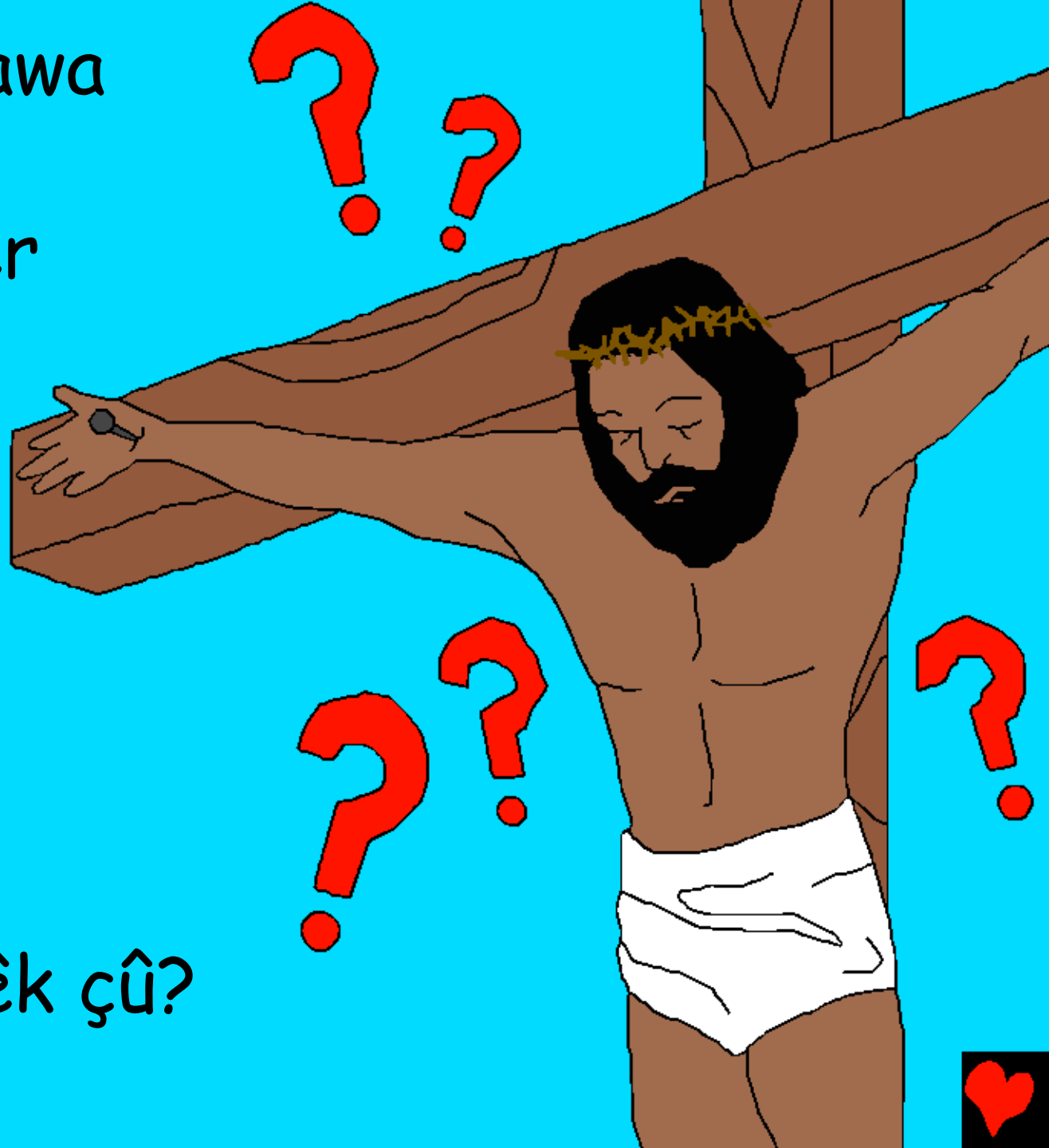
Xanim li ser çiyayê dengbêj
sekinî, çavên wê yên
xemgîn li dîmenek
xedar dinihêrîn.
Kurê wê dimir.
Diya Meryem
bû, û ew li
nêzîkî cihê
ku Îsa li ser
xaçê hatibû
nixumandin
rawesta.

Ev hemû çawa
çêbûn? Çawa Îsa
dikaribû jiyaneke
ewqasî bedew
bi vî awayî
biqedand?

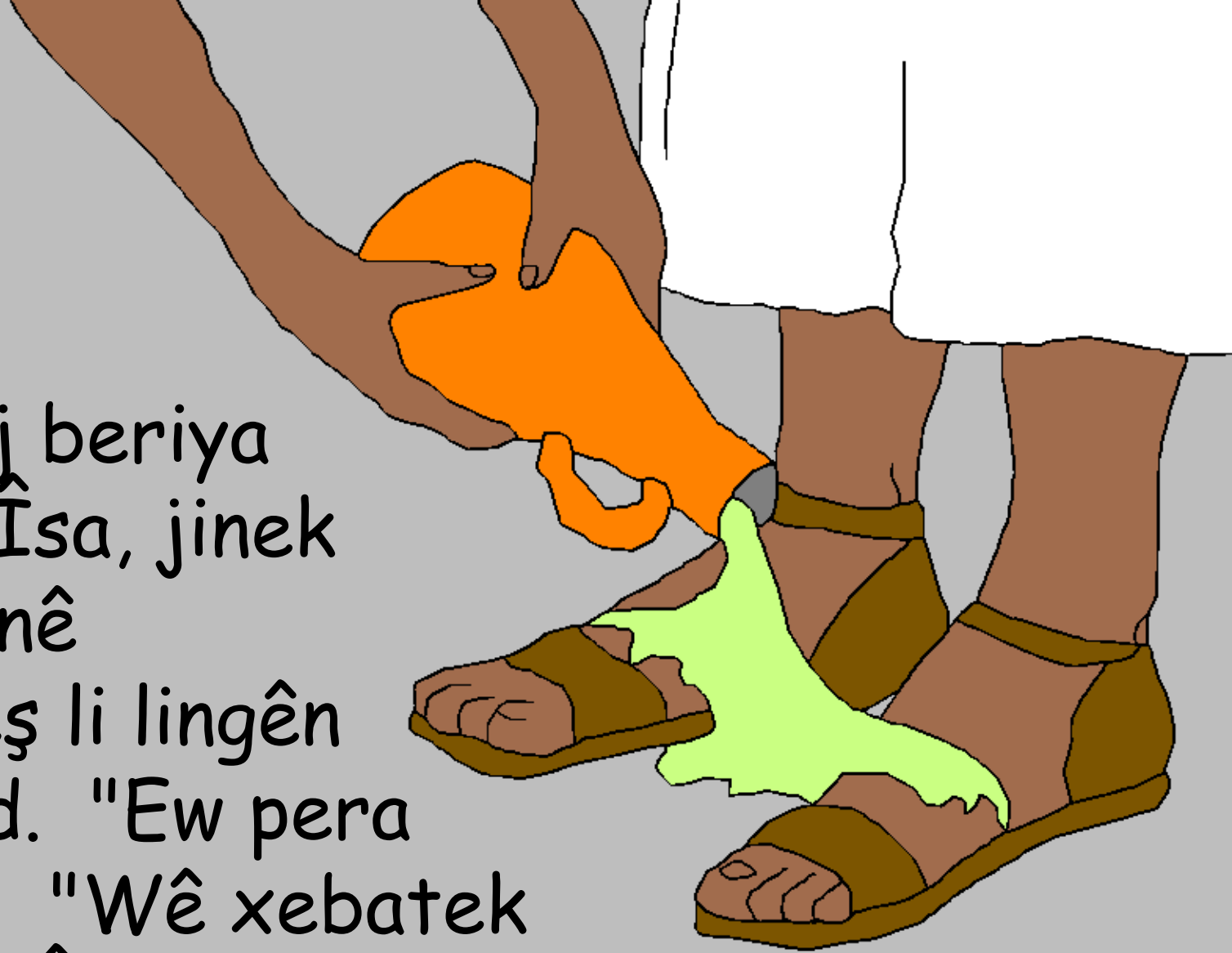
Ma Xwedê çawa
dikaribû ku
Kurê Wî li ser
xaçê were
qefilandin
û li wir
bimire?
Ma Îsa
xeletiyek kir
ku Ew kî bû?
Ma Xwedê têk çû?

Na! Xwedê têk neçû.
Îsa tu xeletî nekiribû.
Îsa her gav dizanibû ku
ew ê ji hêla mirovên
xerab ve were kuştin.
Hê dema ku Îsa
zarok bû, kalemêrekî
bi navê Simeon ji
Meryemê re gotibû
ku xemgînî li pêş e.

Çend roj beriya kuştina Îsa, jinek hat û rûnê bîhnxweş li lingên wî rijand. "Ew pera badide." "Wê xebatek baş kir," Îsa got. "Wê ji bo veşartina min kir." Çi gotinên xerîb!

Piştî vê yekê, Cihûda,
yek ji diwanzdeh
şagirtên Îsa, qebûl
kir ku forsa bi 30 zîv
bide serekên kahînan.

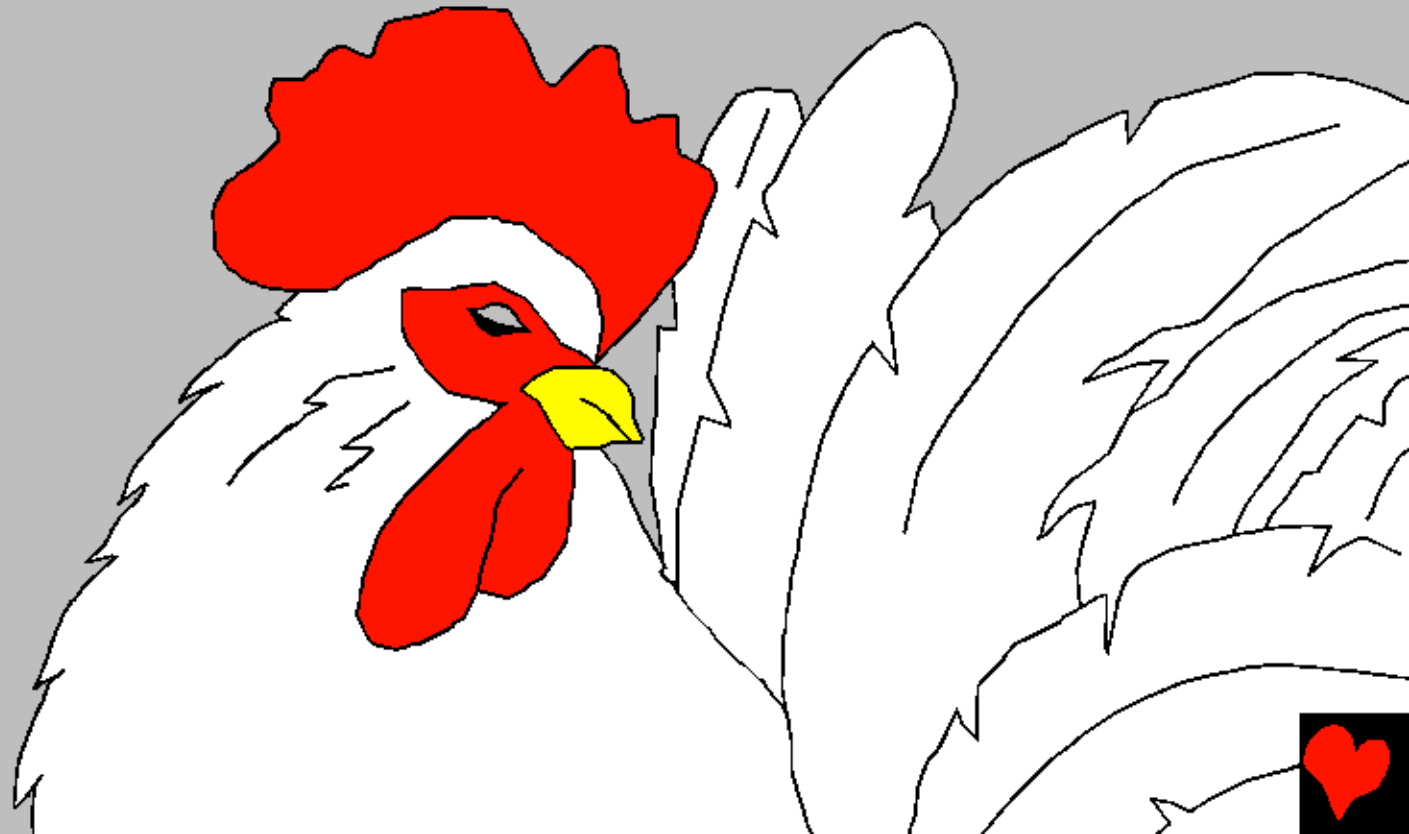
Di Cejna Derbasbûnê ya
Cihûyan de, Îsa xwarina
xwe ya dawîn bi şagirtên
xwe re xwar. Wî li ser
Xwedê û sozên Wî yên
ku ji wî hez dikin tiştên
ecêb ji wan re got.

Hingê Îsa nan û piyalek
da wan ku ew par ve bikin.
Ev bûn ku wan bînin bîra
xwe ku laş û xwîna Îsa ji
bo lêbihûrtina gunehan
hatiye dayîn.

Hingê Îsa ji hevalên xwe re got ku ewê bê îxanetkirin, û ew ê birevin. "Ez ê nerevim," Peter israr kir. "Berî ku dîk bang bide, tê sê car min înkâr bikî."

Paşê wê şevê, Îsa çû
dua kir li Baxçeyê
Gêtşemaniyê.

şagirtên ku bi wî
re bûn ketin xew.

"Ya Bavê min," Îsa
dua kir, "... Bila ev
kasa tehl ji min
derbas bibe.

Lêbelê, ne wekî
ku ez dixwazim, lê
wek ku tu dixwazî."

Ji nişkê ve elaletek bi rêberiya
Cihûda çû nav baxçe. Îsa li ber
xwe neda, lê Petrûs guhê zilamekî
birî. Qusa bi bêdengî
destê xwe danî ser
guhê wî mirovî û
jêkirin. Îsa dizanibû
ku girtina Wî beşek
ji daxwaza Xwedê ye.

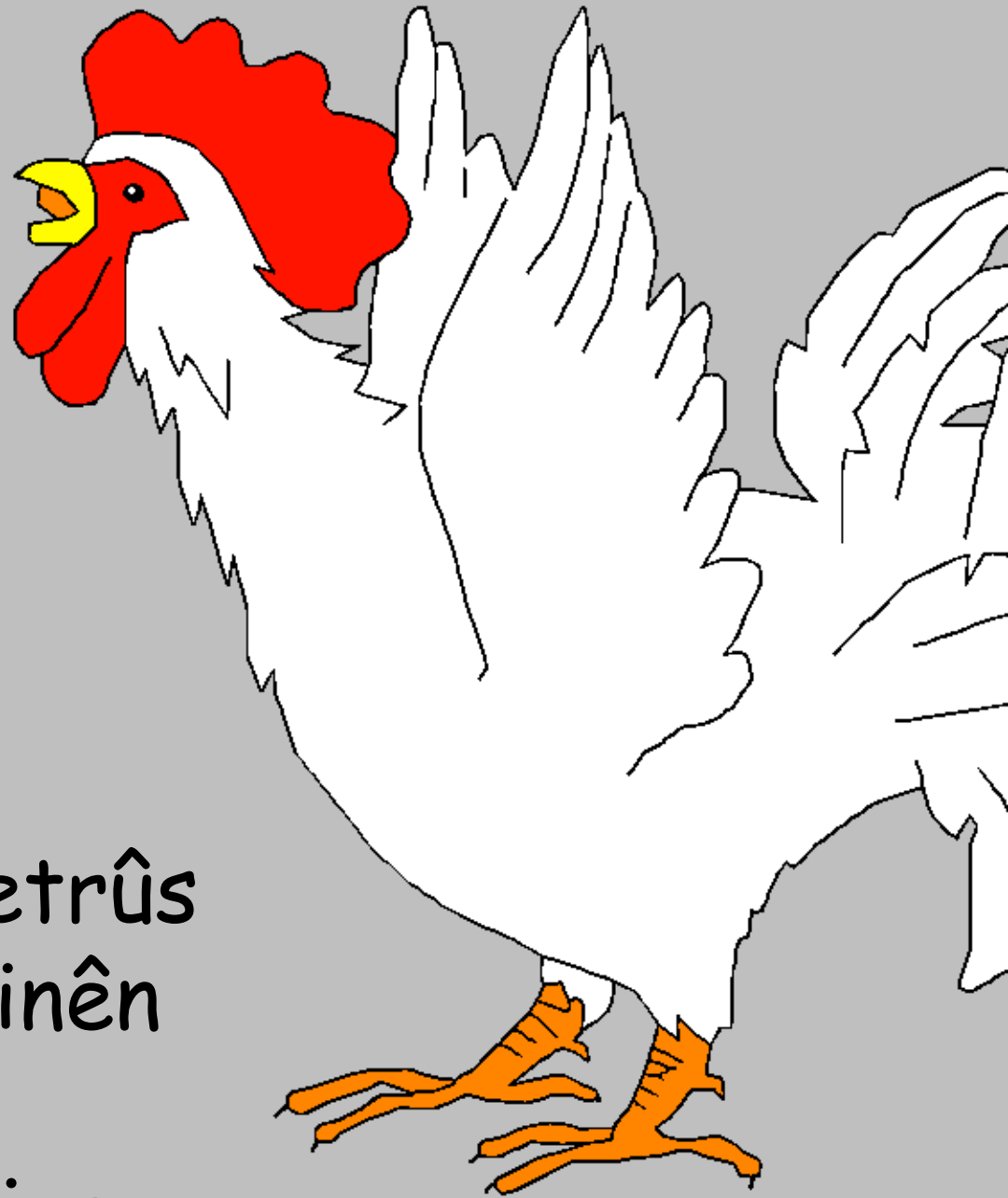
Elaletê Îsa bir mala Serokkahîn. Li wir,
rêberên Cihûyan gotin ku divê Îsa a
bimire. Li nêzîk,
Petrûs li kêleka
agirê xizmetkaran
sekinî û
temaşê kir.

Sê caran mirovan li Petrûs mêze kir û
gotin: "Tu bi Îsa re bûyî!" Sê cara
Petrûs ew înkâr
kir, çawa ku Îsa
got ku ewê
bikira. Petrûs
jî nifir kir û
sond xwar.

QÎQÎQA DÎK

Tam wê gavê, dîk
bang da. Ew mîna
dengê Xwedê ji Petrûs
re bû. Petrûs gotinên
Îsa tîne bîra xwe,
Petrûs bi hêrs giriya.

Cihûda jî poşman bû.
Wî dizanîbû ku Îsa bi
tu guneh û sûcekî ne
sûcdar e. Cihûda 30
zîv birin, lê kahînan
ew negirt.

Cihûda pere avêt
jêr, derket derve
- û xwe daleqand.

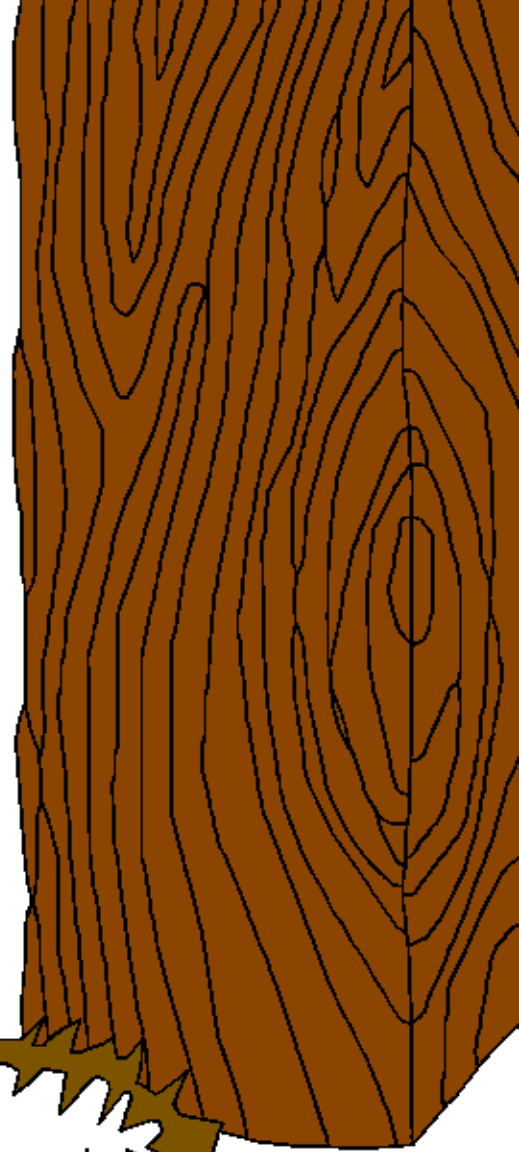
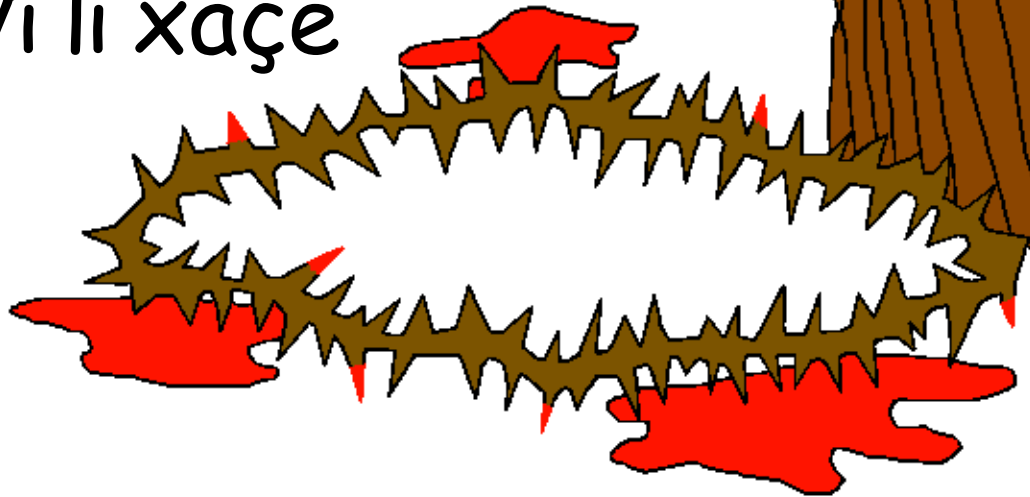
Kahînan Îsa anîn pêş
Pîlatos, waliyê Romayê.
Pîlatos got: "Min tu sûcê
vî Mirovî nedît."

Elalet digirî
û digot:

"Wî xaç bike,
wî xaç bike!"

Di dawiyê de Pîlatos teslîm
bû û Îsa mehkûm kir ku li ser
xaçê bimire. Leşkeran li
Jesusa dan, tif kirin rûyê wî
û ew kirin qamçîyan. Wan ji
stiriyên tûj ên dirêj tacek
zalim çêkir û li serê wî dan.
Hingê wan Wî li xaçê
darîn xist
ku bimire.

Îsa her gav dizanibû ku Ew ê wusa
bimire. Wî her weha dizanibû ku mirina
wî dê ji gunehkarên ku
baweriya xwe bi Wî
tînin, bibexşîne.

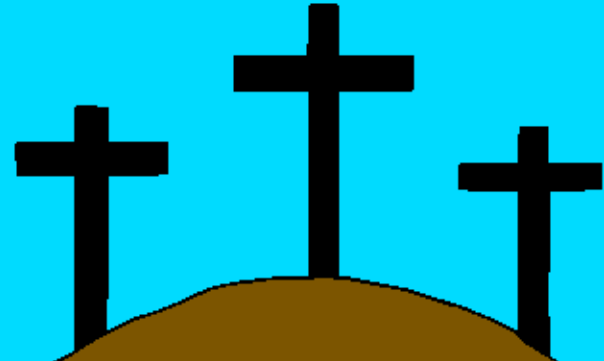
Du sûcdar li kêleka
Îsa hatin xaçkirin.

Yekî bawerî bi

Jesusa anî -

û çû Bihiştê.

Yê din nekir.

Piştî êşa bi saetan, Îsa
got: "Temam bû" û
mir. Karê wî temam
bû. Hevalan ew
di gora taybet
de veşartin.

Paşê eskerên Romê
tirb mor kirin û
nobet girtin.
Naha kes nekare
bikeve hundur -
an derkeve.

Ger ev dawiya
çîrokê bûya, ew ê
çiqas xemgîn be.
Lê Xwedê tişteke
ecêb kir. Îsa
mirî namîne!

Serê sibê roja pêşî ya
heftiyê, hin şagirtên
Îsa dîtin ku kevirê
ser gorê ji cihê
xwe gindiriye.
Gava ku wan li
hundir mêze
kir,

Îsa êdî ne
li wir bû.

Jinikek ma, li ser gorê
digiriya. Îsa jê re xuya
bû! Ew bi şahî vegeriya
û ji şagirtên din re got.
"ÎSA JIYAN E! ÎSA
JI MIRIN W DERVE
KET!"

Zûtirekê Îsa hate cem şagirta, û destên xweyî qurmkirî nîşanî wanda. Rast bû. ESSA D AGSA JI B! Wî Petrûs efû kir ku wî înkâr dike û ji şagirtên wî re got ku bila ew ji her kesî re li ser wî bêjin. Paşê Ew vegeriya ezmana ku jê hatibû.

Cejna Vejînê ya Yekem

Çîrokek ji Peyva Xwedê, Incîl,

hatiye dîtin li

Metta 26-28, Lûqa 22-24,
Yûhenna 13-21

"Ketina Gotinên Te Ronahiyê Dike."
Zebûr 119:130

Dawî

Ev çîroka Pirtûka Pîroz ji me re qala
Xwedayê me yê hêja dike ku me afirandiye
û yê ku dixwaze hûn Wî nas bikin.

Xwedê dizane ku me tiştên xerab kirine, ku
ew guneh bi nav dike. Cezayê guneh mirin
e, lê Xwedê ji we pir hez dike Wî Kurê xwe
yê yekta, Îsa şand ku li ser Xaçekî bimire û
ji ber gunehên we bê cezakirin. Hingê Îsa
vegeriya jiyanê û çû mala xwe ya Bihuştê!
Heke hûn bi Îsa bawer dikin û jê daxwaz
dikin ku gunehên we bibexşîne, Ew ê wiya
bike! Ew ê niha were û di nav we de bijî,
û hûn ê her û her bi wî re bijî.

Heke hûn bawer dikin ku ev rastî ye,
ji Xwedê re vê bêjin:

Îsa ê delal, ez bawer dikim ku tu Xwedê yî,
û bûyî mirovek ku ji bo gunehên min bimore,
û naha tu dîsa dijî. Ji kerema xwe were
jiyana min û gunehên min bibexşîne, da ku
ez niha jiyaneke nû bidim, û rojek were û ez
ê her û her bi te re bim. Alîkariya min bike
ku ez gura te bikim û ji bo Te wek zarokê
te bijîm. Amîn.

Incîlê bixwînin û her roj bi Xwedê
re bipeyivin! Yûhenna 3:16

